

Artikler

328

Ophævelse af iværksætterskatten

af Karsten Gianelli, Senior Counsel, CORIT Advisory PIS

Folketinget har med virkning fra 1/1 2013 afskaffet den såkaldte iværksætterskat, dvs. avancebeskatningen af selskabers porteføljeaktier (under 10 pct. kapitalandel). Lempelsen må hilses velkommen, men skæmmes dog dels af komplicerede og i visse tilfælde ulogiske afgrænsningsregler, dels af det forhold, at beskatningen af udbytter af disse aktier er blevet fastholdt, hvilket har nødvendiggjort en del svært håndterlige værnsregler, som formentlig rammer for bredt.

1. Indledning

Som et led i sidste sommers brede forlig mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti om en skattereform, blev forligspartierne enige om at afskaffe den såkaldte iværksætterskat.

Iværksætterskatten er den populære betegnelse for den beskatning, som fra 2010 blev indført på selskabers avancer på unoterede porteføljeaktier – dvs. aktiebesiddelser under 10 pct. Efter forligsteksten var formålet med ophævelsen af denne beskatning at lette vækstvirksomheders adgang til risikovillig kapital. Forliget – og det nedenfor omtalte vedtagne lovforslag – indebærer derimod ikke en tilsvarende ophævelse af udbyttebeskatningen på unoterede porteføljeaktier.

Denne del af skattereformaftalen blev den 1/11 2012 udmøntet i lovforslaget L 49 2011/2012, der blev vedtaget af Folketinget den 14/12 2012 med virkning fra 1/1 2013.

Denne artikel indeholder en gennemgang af det vedtagne lovforslag med beskrivelse af de praktiske konsekvenser og planlægningsmuligheder, som lovændringen åbner mulighed for. Artiklen omhandler alene ændringerne i aktieavancebeskatningen og konsekvensændringerne heraf i anden lovgivning, men ikke den forhøjelse af lønsumsafgiften for finansielle virksomheder, som er gennemført med L 49 til finansiering af lempelserne.

2. Historik

2.1. Skattereformen 2009 – ændret aktiebeskatning for selskaber

Iværksætterskatten var et resultat af den skattereform, som den daværende regering gennemførte i 2009. Som et led heri blev der med lov nr. 525 af 12/6 2009 gennemført en gennemgribende omlægning af selskabers beskatning af aktieavancer og udbytter.

Efter de hidtil gældende regler afhang den skattemæssige behandling af selskabers avancer og tab på aktier alene af, om de pågældende aktier på afståelsestidspunktet havde været ejet i mere eller mindre end 3 år. Havde de været ejet i mindre end 3 år, så var avancer skattepligtige og tab var tilsvarende fradragsberettigede, dog kun i skattepligtige aktieavancer. Havde de været ejet i 3 år eller mere, så var avancer skattefrie og tab var tilsvarende ikke fradragsberettigede. Efter dette regelsæt var kapitalandelens størrelse uden

betydning. De skattemæssige regler var således ens, uanset om det sælgende selskab ejede 100 pct. eller 1 pct. af kapitalen i det selskab, som man solgte aktier i.

Den skattemæssige behandling af udbytter var styret af andre principper. Her var grundreglen, at selskaber var skattepligtige af modtagne udbytter. Der var dog skattefrihed for udbytter af aktier i datterselskaber, dvs. aktier i selskaber, hvori det udbyttmodtagende selskab havde en kapitalandel på mindst 10 pct. i en periode på mindst 1 år.

Omlægningen af beskattningen i 2009, der indebar et brud med disse principper, havde bl.a. til formål at harmonisere skattereglerne for henholdsvis aktieavancer/-tab og udbytter.

De nye regler, som trådte i kraft med virkning fra starten af indkomståret 2010, indebar, at en række aktiebesiddelser – nu uafhængig af ejertiden – blev anset som skattefri med den virkning, at avancer herpå og udbytter heraf var skattefri og at tab tilsvarende ikke var fradragsberettigede. De skattefri aktier har fra dette tidspunkt været:

- Datterselskabsaktier, defineret som aktier i selskaber, hvor det aktieejende selskabs kapitalandel udgør mindst 10 pct., jf. ABL § 4 A.
- Koncernselskabsaktier, der defineres som aktier, hvor det aktieejende selskab, og det selskab, hvori der ejes aktier, er koncernforbundne med den virkning, at de er sambeskattede (eller for udenlandske selskabers vedkommende kunne omfattes af en international sambeskatning).
- Egne aktier, jf. ABL § 10.

Alle andre aktier blev betegnet som skattepligtige porteføljeaktier. Gevinst på og udbytter af porteføljeaktier blev skattepligtige og tab blev tilsvarende fradragsberettigede, uafhængigt af ejertiden.

Lovændringen i 2009 indebar desuden, at selskaber fra og med indkomståret 2010 efter ABL § 23, stk. 5, skal opgøre gevinst og tab på skattepligtige aktier efter lagerprincippet, hvor realisationsprincippet hidtil havde været udgangspunktet. Selskaber kan dog efter ABL § 23, stk. 6, vælge at anvende realisationsprincippet på

unoterede porteføljeaktier (porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet).

I overgangsreglerne i § 22 i lov nr. 525 af 12/6 2009 blev der i stk. 9 fastsat regler for opgørelsen af indgangsværdier for skattepligtige porteføljeaktier. Hovedreglen er, at indgangsværdien skulle svare til handelsværdien af aktierne ved starten af indkomståret 2010. Bestemmelsen indeholdt desuden reglerne for den såkaldte nettotabskonto, som et selskab kunne opgøre, hvis den samlede indgangsværdi af selskabets porteføljeaktier var lavere end den oprindelige anskaffelsessum på de pågældende aktier. Denne forskel indgik på den såkaldte nettotabskonto, som kunne fremføres og modregnes i skattepligtige gevinster på porteføljeaktier for indkomståret 2010 og senere indkomstår. Valgte selskabet at anvende realisationsprincippet på unoterede porteføljeaktier, så skulle nettotabskontoen vedrørende disse aktier opgøres særskilt og kunne så alene anvendes til modregning i skattepligtige gevinster på realisationsbeskattede – dvs. unoterede – porteføljeaktier.

Tilsvarende kunne såkaldte kildeartstab på aktier, dvs. tab på aktier ejet i under 3 år for årene 2002-2009, som ved starten af indkomståret 2010 ikke var udnyttet til modregning i skattepligtige aktieavancer, efter ABL § 43, stk. 3, fremføres og modregnes i skattepligtige aktieavancer på porteføljeaktier i indkomståret 2010 og senere. Hvis selskabet havde valgt realisationsbeskatning af sine unoterede porteføljeaktier, så kunne kildeartstab, der vedrører unoterede aktier, dog alene modregnes i gevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier.

2.2. Iværksætterskatten

Den ovenfor beskrevne omlægning af aktiebeskatningen for selskaber betød i nogle sammenhænge en lempelse, og i andre sammenhænge en skærpelse.

En af de skærper, som fra starten tiltrak sig både opmærksomhed og kritik, var at selskaber nu skulle beskattes af avancer på porteføljeaktier – altså som udgangspunkt alle ejerandele under 10 pct. – uanset ejertid, og uanset om der var tale om aktiv investering i unoterede selskaber eller

mere passiv kapitalplacering i børsnoterede aktier. Det var så netop den indførte avancebeskatning af noterede porteføljeaktier, der ret hurtigt fik betegnelsen "iværksætterskatten".

2.3. Første forsøg på lempelse – iværksætteraktieordningen

På baggrund af den kritik, som iværksætterskatten medførte, gennemførte den tidligere regering i 2011 en lempelse, som med lov nr. 624 af 14/6 2011 indførte nye bestemmelser i ABL §§ 4 C, 4 D og 8 A, hvorefter der blev mulighed for, at avancer og udbytter på såkaldte iværksætteraktier under en række forudsætninger kunne være skattefrie efter en ejertid på mindst 3 år, også selv om aktionærselskabets kapitalandel i det pågældende selskab var under 10 pct. Bestemmelserne fjernede derimod ikke muligheden for fradrag for tab på sådanne aktier.

De pågældende bestemmelser var ret komplicerede og skulle først træde i kraft, når EU-Kommissionen havde taget stilling til, om de var i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen godkendte de danske regler den 16/4 2012, dog med krav om en række ændringer. Disse ændringer er dog ikke gennemført, bestemmelserne er ikke trådt i kraft, og nu er de ophævet med § 6 i det vedtagne L 49.

3. Andet forsøg på lempelse – L 49

3.1. Indledning

Det andet forsøg på en lempelse – nemlig det foreliggende L 49 – har været noget mere succesrigt end det første lempelsesforsøg i 2011, idet det gennemfører en skattefritagelse af avancer af selskabers noterede porteføljeaktier med virkning fra 1/1 2013 og tilsvarende ophæver muligheden for fradrag for tab på sådanne aktier.

Lovændringen indebærer derimod ikke en tilsvarende ophævelse af udbyttebeskatningen på noterede porteføljeaktier. Dette må – uanset de begrundelser, som er angivet herfor i lovforslagets bemærkninger – anses for uheldigt. Dels fordi man for denne type aktier forlader den harmonisering og forenkling af beskatningen af aktieavancer og udbytter, som var et af de bærende

og fornuftige elementer i omlægningen af selskabers aktieavancebeskatning fra 2010, dels fordi det – som det vil fremgå nedenfor – komplicerer regelsættet en del.

3.2. Skattefrie porteføljeaktier

Der er med lovændringen indført et nyt begreb i ABL, nemlig skattefrie porteføljeaktier, som defineres i den nye § 4 C. De aktier, som omfattes af bestemmelsen, bliver skattefrie efter ABL § 8, dvs. at hverken gevinst eller tab medregnes til selskabets skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen indeholder dels en afgrænsning af skattefrie porteføljeaktier, dels en afgrænsning af porteføljeselskaber, dvs. de selskaber, hvis kapitalandele kan anses som skattefrie porteføljeaktier.

Indledningsvis skal det fastslås, at skattefritagelsesbestemmelserne i ABL § 4 C – ligesom fritagelsesbestemmelserne i ABL §§ 4 A og 4 B – ikke finder anvendelse på næringsaktier omfattet af ABL § 17.

3.2.1. Afgrænsning af skattefrie porteføljeaktier

Skattefrie porteføljeaktier er efter ABL § 4 C defineret som aktier, der opfylder følgende betingelser:

- Aktierne skal efter stk. 1 være unoterede, dvs. at de ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. I det følgende anvendes betegnelsen "unoteret aktie". I praksis kan afgrænsningen af de omfattede markedspladser for så vidt angår EU/EØS findes ved at søge på MiFID-databasen, jf. direktiv 2004/39/EU, mens det for andre lande vil være relevant at søge i World Federation of Exchanges. I Danmark er det Finanstilsynet, der afgør, om en dansk markedsplads anses som et reguleret marked. Finanstilsynet har p.t. kun klassificeret Københavns Fondsbørs og GXG Markets (tidligere DAMP, Dansk Autoriseret Markedsplads) som regulerede markeder.
- Aktierne skal efter stk. 1 ejes af et selskab, der ejer mindre end 10 pct. af kapitalen i det pågældende porteføljeselskab. Det er efter be-

stemmelsen alene kapitalandelen, der tillægges betydning for afgrænsningen, mens stemmerettigheder ikke har nogen indflydelse.

- Skattefri porteføljeaktier omfatter efter stk. 5 ikke skattefri datterselskabsaktier efter ABL § 4 A eller skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B. Det betyder, at opfylder aktierne betingelserne for at blive anset som skattefri datterselskabsaktier eller skattefri koncernselskabsaktier, så omfattes de ikke af reglerne om skattefri porteføljeaktier, uanset om de også måtte opfylde betingelserne i ABL § 4 C.
- Skattefri porteføljeaktier omfatter efter stk. 5 aldrig konvertible obligationer eller tegningsretter hertil.
- Skattefri porteføljeaktier omfatter efter stk. 2 ikke aktier, der er ejet af et livsforsikringselskab.
- Skattefri porteføljeaktier omfatter ikke aktier mv., der er omfattet af reglerne i ABL § 19 (aktier i visse investeringsselskaber).

3.2.2. Afgrænsningen af porteføljeselskaber

Bestemmelserne i ABL § 4 C definerer i stk. 3, også de såkaldte porteføljeselskaber, dvs. de selskaber, hvis kapitalandele kan anses som skattefri porteføljeaktier, nemlig:

- Danske aktie- eller anpartsselskaber, der er omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 1. Det indebærer, at bestemmelsen ikke omfatter kapitalandele i andre danske selskaber mv., herunder i andre danske kapital-selskabstyper som f.eks. de såkaldte Smba'er, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. I forhold til danske selskaber er afgrænsningen af skattefri porteføljeaktier således mere snæver end afgrænsningen af skattefri datterselskabsaktier efter ABL § 4 A, stk. 2, som omfatter kapitalandele i stort set alle selskaber mv., der er selvstændigt skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1.
- Udenlandske selskaber, der svarer til danske aktie- eller anpartsselskaber. Efter bemærkningerne skal der ved denne vurdering lægges vægt på, at der er tale om kapital-selskaber, hvor deltagerne hæfter begrænset, og hvor

de modtager udbytte og har stemmeret i forhold deres kapitalindskud. Kapitalandelene er i øvrigt omfattet af bestemmelsen, uanset hvor i verden selskabet er hjemmehørende, så på dette punkt er afgrænsningen af skattefri porteføljeaktier mindre snæver end afgrænsningen af skattefri datterselskabsaktier efter ABL § 4 A, stk. 2, som alene omfatter aktier i selskaber, der er hjemmehørende i et andet EU-land eller et land, der har dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Disse afgrænsningsregler har den lidt besynderlige effekt, at kapitalandele i et dansk kapital-selskab, der ikke er et aktie- eller anpartsselskab, ikke omfattes af reglerne, mens kapitalandele i et helt tilsvarende udenlandsk selskab kan være omfattet.

Ved afgrænsningen af porteføljeselskaber er der i ABL § 4 C, stk. 4, desuden indsat en værnsbestemmelse, som har til formål at forhindre, at skattepligtige avancer på skattepligtige porteføljeaktier, dvs. børsnoterede porteføljeaktier, gøres skattefri ved at pulje investeringen igennem et unoteret selskab. Bestemmelsen indebærer, at unoterede porteføljeaktier alligevel ikke er skattefri, hvis det pågældende porteføljeselskabs beholdning af børsnoterede aktier, opgjort som et gennemsnit for hvert enkelt år, udgør mere end 85 pct. af selskabets egenkapital. Ved denne opgørelse medregnes også børsnoterede aktier, som ejes af andre unoterede selskaber, som porteføljeselskabet har bestemmende indflydelse i. Det skal i den forbindelse understreges, at man ved opgørelsen skal medregne alle porteføljeselskabets (og eventuelle datterselskabets) børsnoterede aktier, uanset kapitalandelens størrelse, dvs. at porteføljeselskabets/datterselskabets børsnoterede skattefri datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier også medregnes.

Det kan umiddelbart undre, at kriteriet for at blive ramt af værnsbestemmelsen er værdien af porteføljeselskabets beholdning af børsnoterede aktier i forhold til selskabets egenkapital, og ikke i forhold til selskabets aktiver. Som bestemmelsen er udformet, vil selv ganske små beholdninger af børsnoterede aktier medføre, at porteføljeselskaber med en lille egenkapital bliver

omfattet, og at blot en enkelt børsnoteret aktie bliver fatal, hvis porteføljeselskabets egenkapital bliver negativ.

Hertil kommer, at den beregning, der skal foretages for at afklare, om en porteføljeaktie rammes af værnsbestemmelsen, er relativt kompliceret, og at den porteføljeaktionær, som kan blive ramt af bestemmelsen, ikke nødvendigvis har eller får den information, som er nødvendig for at afgøre, om aktierne i et porteføljeselskab rammes af et statusskifte, enten ved at blive omfattet af værnsbestemmelsen, eller ved at komme uden for den igen.

Det skal i øvrigt bemærkes, at en del af de selskaber, som umiddelbart omfattes af værnsbestemmelsen, vil blive anset som investeringsselskaber omfattet af ABL § 19 og allerede derfor ikke omfattes af ABL § 4 C. Værnsbestemmelsen i ABL § 4 C, stk. 4, rammer dog noget bredere end § 19, dels fordi bestemmelsen gælder uanset antallet af aktionærer, hvor § 19 kun omfatter investeringsselskaber med mindst 8 deltagere, dels fordi § 4 C, stk. 4, rammer alle porteføljeselskaber, hvor værdien af børsnoterede aktier overstiger 85 pct. af selskabets egenkapital, mens § 19 kun rammer investeringsselskaber, hvor mindst 85 pct. af aktiverne består i værdipapirer.

For de noterede porteføljeaktier, som ikke omfattes af ABL § 4 C, og som derfor fortsat udløser beskatning af avancer og fradrag for tab, er reglerne i øvrigt uændrede. For disse aktier er der således fortsat mulighed for beskatning efter realisationsprincippet.

3.3. Statusskifte

De nye regler om skattefri porteføljeaktier indebærer, at aktier kan skifte skattemæssig status på en række måder, enten ved at aktien skifter status fra at være skattepligtig til at være skattefri (eller omvendt), eller fordi aktien skifter status fra at være en skattefri porteføljeaktie til at blive en skattefri datterselskabsaktie eller koncernselskabsaktie (eller omvendt). De skattemæssige effekter af disse statusskift er beskrevet i det følgende.

3.3.1. Statusskifte til skattefri porteføljeaktier pr. 1/1 2013

Det første væsentlige statusskifte, der skal tages stilling til, er det statusskifte, som sker ved lovens ikrafttræden den 1/1 2013, hvor noterede porteføljeaktier, der hidtil har været skattepligtige, bliver omfattet af den nye skattefritagelsesbestemmelse i ABL § 4 C.

Et statusskifte fra skattefri til skattepligtig aktie (eller omvendt) indebærer som udgangspunkt, at aktien skattemæssigt anses som afstået og genskaffet til samme pris, men med ny status. Det følger af bestemmelsen om statusskifte i ABL § 33 A, som i øvrigt er uændret.

For selskaber, som har valgt at anvende lagerprincippet for de noterede porteføljeaktier, betyder det, at aktierne anses for afstået den 1/1 2013 til kursværdien på dette tidspunkt. Selskabet skal således medregne en værdistigning eller et værdifald på aktierne fra sidste statusdag og frem til 1/1 2013 i den skattepligtige indkomst.

For selskaber, der hidtil har anvendt realisationsprincippet ved beskatningen af deres noterede porteføljeaktier, er der dog indsat en undtagelse herfra i § 7, stk. 2, i ændringsloven, som indebærer, at reglerne i ABL § 33 A ikke finder anvendelse ved overgang til skattefrihed efter ABL § 4 C den 1/1 2013. For de selskaber, der har valgt realisationsprincippet, afhænger de skattemæssige effekter og de beslutninger, som selskabet skal træffe i forbindelse med overgangen, herefter af, om der samlet er gevinst eller tab på de noterede porteføljeaktier frem til 31/12 2012.

- Hvis der er samlet nettogevinst på aktierne, så anses overgangen til skattefrihed ikke som en afståelse efter ABL § 33 A. Værdistigningen på aktierne fra anskaffelsen primo indkomståret 2010 og frem til 31/12 2012 kommer derfor ikke til beskatning. I denne situation må det derfor frarådes, at selskabet sælger de noterede porteføljeaktier inden 1/1 2013, idet en avance i så fald bliver skattepligtig.
 - **Eksempel:** Et selskab, der anvender realisationsprincippet, har en post noterede porteføljeaktier med en indgangsværdi/anskaffelsessum på 100. Værdien nu er 150.

- Sælges aktierne inden 1/1 2013, vil avancencen på 50 være skattepligtig.
 - Udskydes salget til 1/1 2013 eller senere, vil avancen være skattefri.
- Hvis der er samlet nettotab på aktierne, så vil dette tab ikke blive fradragsberettiget ved overgangen til skattefrihed. Selskabet bør i denne situation overveje at skifte fra realisationsprincippet til lagerprincippet for det sidste indkomstår, mens aktierne er skattepligtige, som hovedregel indkomståret 2012. Ved principskiftet vil aktierens oprindelige anskaffelsessum/indgangsværdi primo indkomståret 2010 skulle anvendes som indgangsværdi, jf. ABL § 24, stk. 3. Ved udgangen af indkomståret 2012 vil selskabet derfor efter lagerprincippet kunne opgøre et tab, som omfatter tabet for hele ejerperioden, i alle tilfælde fra og med indkomståret 2010, og som kan fradrages i den skattepligtige indkomst uden kildeartsbegrænsning. Det må derfor også som udgangspunkt frarådes at sælge sådanne aktier med tab uden et principskifte, da tabet i så fald er kildeartsbegrænset, og således alene kan modregnes i fremtidige gevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier, og dem vil der jo ikke være mange af efter indførelsen af skattefrihed for unoterede porteføljeaktier, som er de eneste aktier realisationsprincippet kan anvendes for.
 - **Eksempel:** Et selskab, der anvender realisationsprincippet, har en post unoterede porteføljeaktier med en indgangsværdi/anskaffelsessum på 150. Værdien nu er 100.
 - Sælges aktierne inden 1/1 2013, vil tabet på 50 kun kunne modregnes i gevinster på andre realisationsbeskattede porteføljeaktier, altså typisk uden fradragsværdi.
 - Udskydes salget til 1/1 2013 eller senere, vil tabet ikke være fradragsberettiget, hvis selskabet fortsat anvender realisationsprincippet.
 - Hvis selskabet skifter til lagerprincippet for indeværende indkomstår, anses aktierne efter ABL § 33 A for afstået den 1/1 2013 og selskabet vil således kunne fradrage tabet på 50 i den skattepligtige indkomst for indeværende indkomstår.
- Der kan også i øvrigt være grund til at overveje overgang til lagerprincippet med virkning fra indkomståret 2012, hvis selskabet har uudnyttede fremførte tab på realisationsbeskattede porteføljeaktier (tab realiseret i 2009 eller tidligere på aktier ejet under 3 år) eller en uudnyttet nettotabskonto vedrørende realisationsbeskattede porteføljeaktier. Her vil principskiftet indebære, at tabet og nettotabskontoen fremover kan modregnes i alle fremtidige skattepligtige aktieavancer, dvs. på børsnoterede porteføljeaktier, jf. ABL § 9, stk. 4. Skifter selskabet ikke princip, kan fremførte tab alene modregnes i gevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier, og dem vil der – som nævnt ovenfor - ikke være mange tilbage af. Selskabet kan formentlig skifte princip, selv om det på dette tidspunkt ikke længere ejer unoterede porteføljeaktier, men alene har fremførte tab herpå.

Hvis et selskab både har unoterede porteføljeaktier med gevinst og unoterede porteføljeaktier med tab, så kunne det være nærliggende at optimere den skattemæssige behandling heraf ved at gennemføre en spaltning af selskabet inden 1/1 2013, placere alle gevinstaktier i ét modtagende selskab, og lade det vælge realisationsprincippet, og placere alle tabsaktierne i det andet selskab, og lade det vælge lagerprincippet. Denne model har Skatteministeriet dog forudset og forhindret ved indsættelsen af overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 3, i ændringsloven. Denne bestemmelse indebærer, at hvis et selskab spaltes i perioden fra lovforslagets fremsættelse den 1/11 2012 til den 31/12 2012, så skal alle modtagende selskaber anvende samme princip for opgørelse af gevinst og tab på unoterede porteføljeaktier som det indskydende selskab har anvendt, principændring fra realisation til lager kan tidligst vælges med virkning fra 1/1 2013, og alle de deltagende selskaber skal anvende lagerprincippet, hvis mindst et af de deltagende selskaber anvender lagerprincippet.

3.3.2. Andre statusskifter til/fra skattefri porteføljeaktier

Der kan fremover blive tale om en række forskellige statusskifter for et selskabs beholdning af aktier, dels om skift af status fra skattefri aktie til skattepligtig porteføljeaktie, dels om statusskifter fra én type skattefri aktie til en anden type skattefri aktie.

En aktie kan skifte status fra skattefri porteføljeaktie omfattet af ABL § 4 C til at blive en skattepligtig porteføljeaktie. Skiftet kan blive udløst af følgende:

- En børsnotering af porteføljeselskabet, jf. ABL § 4 C, stk. 1.
- Hvis porteføljeselskabets beholdning af børsnoterede aktier kommer til at overstige 85 pct. af egenkapitalen, jf. ABL § 4 C, stk. 4.
- Hvis porteføljeselskabet omdannes til en selskabstype, der ikke omfattes af reglerne, jf. ABL § 4 C, stk. 3.

Tilsvarende kan en akties skifte af status fra at være en skattepligtig porteføljeaktie til at blive en skattefri porteføljeaktie blive udløst af følgende:

- En afnotering af et børsnoteret porteføljeselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 C, stk. 1.
- Hvis porteføljeselskabets beholdning af børsnoterede aktier falder under 85 pct. af egenkapitalen, jf. ABL § 4 C, stk. 4.
- Hvis porteføljeselskabet omdannes fra en selskabstype, der ikke omfattes af reglerne, til en selskabstype, der omfattes af reglerne, jf. ABL § 4 C, stk. 3.

Et statusskifte fra skattefri til skattepligtig aktie (eller omvendt) indebærer som udgangspunkt, at aktien skattemæssigt anses som afstået og genanskaffet til markedsværdien på tidspunktet for statusskiftet, dvs. til samme pris, men med ny status. Det følger af bestemmelsen om statusskifte i ABL § 33 A, som i øvrigt er uændret.

Ved statusændring fra skattefri til skattepligtig porteføljeaktie vil aktien således få en skattemæssig indgangsværdi, der svarer til markeds-

værdien på tidspunktet for statusskiftet, og denne indgangsværdi vil danne grundlag for efterfølgende opgørelse af skattepligtige avancer eller fradragsberettigede tab. Omvendt vil en statusændring fra skattepligtig til skattefri porteføljeaktie betyde, at opgørelsen af den skattepligtige gevinst eller det fradragsberettigede tab sker med udgangspunkt i aktiens markedsværdi på tidspunktet for statusskiftet.

Som udgangspunkt vil et statusskifte fra skattefri porteføljeaktie efter ABL § 4 C til skattefri datterselskabsaktie efter ABL § 4 A eller skattefri koncernselskabsaktie efter ABL § 4 B ikke have nogen skattemæssige effekter.

Her skal man dog være opmærksom på følgende forskelle i de kriterier, der gælder for skattefriheden efter de tre bestemmelser.

- Danske aktier: Skattefri porteføljeaktier efter aktieavancebeskatningslovens § 4 C omfatter alene kapitalandele i aktie- og anpartsselskaber, mens skattefri datterselskabsaktier efter ABL § 4 A og skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B omfatter kapitalandele i alle danske juridiske enheder, som indkomstbeskattes efter selskabsskatteloven.
 - **Eksempel:** Hvis et selskabs kapitalandel i et kapital-selskab, der ikke er et aktie- eller anpartsselskab, falder fra 10 pct. til 9 pct., så ændrer aktierne status fra skattefri datterselskabsaktier til skattepligtige porteføljeaktier. Dette statusskifte omfattes derfor af statusskiftereglerne i ABL § 33 A, jf. ovenfor.
- Udenlandske aktier: Skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C omfatter kapitalandele i alle udenlandske selskaber, der svarer til danske kapital-selskaber, uanset hvor i verden de er hjemmehørende. Tilsvarende gælder for skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B, jf. SEL § 31 A. Skattefri datterselskabsaktier efter ABL § 4 A omfatter derimod kun kapitalandele i selskaber, der er hjemmehørende i et EU-land eller et land, som Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomst med, men altså ikke kapitalandele i selskaber, der er hjemmehørende i skattely.
 - **Eksempel:** Hvis et selskab ejer andele i

et kapital selskab, der er hjemmehørende i Panama (der ikke har dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark), så afhænger den skattemæssige status af aktierne af kapitalandelens størrelse således:

- Kapitalandel under 10 pct.: Skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C .
 - Kapitalandel mellem 10 pct. og 50 pct.: Skattepligtige datterselskabsaktier efter ABL § 4 A .
 - Kapitalandel over 50 pct.: Skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B .
- Aktier i finansielle porteføljeselskaber: Efter ABL § 4 C, stk. 4 gælder skattefritagelsen kun, hvis porteføljeselskabet ikke ejer børsnoterede aktier til en værdi, der overstiger 85 pct. af egenkapitalen. En tilsvarende betingelse gælder ikke for hverken skattefri datterselskabsaktier efter aktieavancebeskatningslovens § 4 A eller for skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B .
 - **Eksempel:** Hvis et selskab ejer aktier i et sådant finansielt porteføljeselskab, og kapitalandelen falder fra 10 pct. til 9 pct., så ændrer aktierne status fra skattefri datterselskabsaktier til skattepligtige porteføljeaktier. Dette statusskifte omfattes derfor af statusskiftereglerne i ABL § 33 A, jf. ovenfor.

3.3.3. Mellemlholdingreglerne

En særlig problemstilling omkring statusskifte opstår i relation til de såkaldte mellemlholdingregler i ABL § 4 A, stk. 3-6.

Reglerne, som er ganske komplicerede, skal ikke gennemgås her, men indebærer, at man i relation til afgørelsen af, om et selskabs aktier i et andet selskab anses som skattefri datterselskabsaktier, skattemæssigt "ser igennem" et mellemlholdingselskab, og i denne sammenhæng anser selskabets aktier i et underliggende selskab for at være direkte ejet af de af mellemlholdingselskabets ultimative ejere, der er selskaber, og som har en indirekte kapitalandel i det underliggende driftsselskab på under 10 pct.

Reglerne har i så fald den virkning, at aktierne i det underliggende selskab ikke anses som

skattefri datterselskabsaktier for mellemlholdingselskabet, men som porteføljeaktier for de af mellemlholdingselskabets ultimative ejere, der er selskaber. Hidtil har reglerne haft den effekt, at de omfattede aktieposter blev til skattepligtige porteføljeaktier for de ultimative aktionærer i mellemlholdingselskabet.

Det vedtagne lovforslag ændrer ikke ved mellemlholdingreglerne i ABL § 4 A, stk. 2-6. Reglerne kan således fortsat medføre, at et mellemlholdingselskabs aktier i et underliggende selskab ikke anses som skattefri datterselskabsaktier for mellemlholdingselskabet, men som porteføljeaktier for de af mellemlholdingselskabets ultimative aktionærer, der er selskaber, og som har en indirekte aktiepost i det underliggende selskab på under 10 pct.

Et statusskifte for aktier, som udløses af mellemlholdingreglerne i ABL § 4 A, stk. 2-6, vil også efter 1/1 2013 have skattemæssig betydning.

Det gælder i første række i relation til beskatning af udbytter fra det underliggende selskab, idet der fortsat sker beskatning af udbytter af alle porteføljeaktier, uanset om de i relation til avancer og tab omfattes af reglerne i ABL § 4 C .

Mellemlholdingreglerne vil desuden indebære et statusskifte fra skattefri til skattepligtige aktier, hvis aktierne i det underliggende selskab ikke opfylder betingelserne for at være skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C, f.eks. hvis selskabet er børsnoteret, hvis det ikke er et aktie- eller anpartsselskab eller et tilsvarende udenlandsk selskab, eller hvis det er et finansielt porteføljeselskab, jf. ovenfor. Sådanne statusskifter omfattes reglerne i ABL § 33 A, jf. ovenfor.

3.4. Udbyttebeskatning

Vedtagelsen af L 49 betyder kun, at der fra 1/1 2013 indføres skattefrihed for avancer og ophævelse af fradrag for tab på de porteføljeaktier, der omfattes af den nye bestemmelse i ABL § 4 C. Som nævnt indledningsvis vil der fortsat være skattepligt for udbytter af porteføljeaktier, uanset om de er omfattet af ABL § 4 C eller ej.

Efter bemærkninger til lovforslaget er dette begrundet i en række forhold, hvoraf den væsentligste nok reelt er, at en ophævelse af udbyttebeskatningen på skattefri porteføljeaktier generelt ville fritage udbytter af danske aktier til sel-

skabsaktionærer for dansk beskatning, herunder dansk kildeskat af udbytter til alle udenlandske selskabsaktionærer.

Uanset om man vil anerkende de anførte begrundelser eller ej, så får man ved vedtagelsen af L 49 kompliceret retstilstanden ved indførelse af en ny type aktier, nemlig unoterede porteføljeaktie omfattet af ABL § 4 C, hvor avancer er skattefri, mens udbytter er skattepligtige.

Denne forskel vil uundgåeligt medføre overvejelser af, hvordan man kan konvertere skattepligtige udbytter til skattefri avancer.

3.4.1. Værnsregler – udvidet udbyttebeskatning

Skatteministeriet har allerede forudset dette, og lovændringen indeholder derfor en række komplicerede værnsregler, som er rettet mod en sådan konvertering af skattepligtige udbytter til skattefrie aktieavancer på porteføljeaktier. Disse værnsregler er udformet som en udvidelse af området for udbyttebeskatning efter bestemmelserne i LL §§ 16 A og 16 B.

Udvidelserne betyder, at afståelsessummer for skattefri porteføljeaktier, der er omfattet af ABL § 4 C, i en række situationer skattemæssigt anses som udbytte.

Salg og genanskaffelse

Efter en ny bestemmelse i LL § 16 A, stk. 2, nr. 5, anses forskellen mellem afståelsessummen pr. aktie og den nye anskaffelsessum for aktien skattemæssigt som udbytte, når et selskab afstår porteføljeaktier og efterfølgende erhverver aktier i samme selskab, hvis følgende betingelser alle opfyldes:

- Generhvervelsen af aktierne sker inden for 6 måneder efter afståelsen af aktier i samme selskab.
- Aktierne er både ved afståelsen og ved den efterfølgende erhvervelse skattefrie porteføljeaktier omfattet af ABL § 4 C.
- Afståelsessummen for aktierne er højere end den nye anskaffelsessum.
- Der er udloppet udbytte i perioden mellem afståelsen og genanskaffelsen.

Formålet med bestemmelsen er efter bemærkningerne til lovforslaget at undgå, at en selskabsaktionær umiddelbart før en udbytteudlodning afstår porteføljeaktier – forudsætningsvis til en aktionær, der kan modtage udbyttet skattefrit – og umiddelbart efter udlodningen køber aktierne tilbage til en pris, der er reduceret med det udloddede udbytte.

Værnsreglen rammer dog muligvis bredere, end hvad der synes nødvendigt under hensyn til dens formål, og vil derfor kunne føre til urimelige resultater.

Det er – som nævnt ovenfor – en betingelse for beskatning efter denne bestemmelse, at der er udloppet udbytte i perioden mellem afståelsen og genanskaffelsen af aktierne. I bemærkningerne til forslaget er det anført, at bestemmelsen alene skal finde anvendelse ”i det omfang, der rent faktisk er udloppet udbytte”.

Det er dog uklart, om bemærkningerne skal fortolkes således, at det skattepligtige beløb højst kan svare til det udbytte der er udloppet (hvilket synes mest overensstemmende med bestemmelsens formål) eller om beskatningen finder sted for hele forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum, blot der er udloppet udbytte i den mellemliggende periode.

Det kan derfor ikke udelukkes, at bestemmelsen også medfører beskatning af et værditab, som ikke skyldes udbytteudlodning, men eksempelvis driftstab eller nedskrivning af værdierne i porteføljeselskabet.

Bestemmelsen finder også anvendelse, uanset om det udbytte, der måtte være udloppet i den mellemliggende periode, er skattepligtigt for køberen (og tilbagesælgeren) af de pågældende aktier. I denne situation vil der i et vist omfang reelt ske dobbeltbeskatning af udbyttet.

Der er – af indlysende årsager - ikke indført pligt til indeholdelse af kildeskat på beløb, der beskattes som udbytter for modtageren efter denne bestemmelse. Dette ville også være vanskeligt at forestille sig indeholdelse af kildeskat, dels fordi et beløb der er skattepligtigt, som udbytte efter denne bestemmelse, formentlig må anses som udbytte fra det porteføljeselskab, hvis aktier sælges og genkøbes, men udbetales af en anden part, nemlig køberen af de pågældende ak-

tier, dels fordi man på udbetalingsstidspunktet slet ikke kan vide, om betingelserne for udbyttebeskatningen er opfyldt.

Likvidationsprovenu

Efter LL § 16 A, stk. 3, nr. 1, beskattes likvidationsprovenu som udgangspunkt efter aktieavancebeskatningslovens regler, med mindre likvidationsprovenuet omfattes af én af de i bestemmelsen anførte undtagelser, og dermed beskattes som udbytte.

Tilsvarende gælder efter LL § 16 B, stk. 2, for salgssummen ved et aktiesalg til det udstedende selskab i det kalenderår, hvori det udstedende selskab likvideres, med mindre transaktionen omfattes af én af de i bestemmelsen anførte undtagelser, og dermed skattemæssigt behandles som udbytte.

Der er med den vedtagne lovændring indsat en undtagelsesbestemmelse som litra d i LL § 16 A, stk. 3, nr. 1, som indebærer, at et selskabs modtagelse af likvidationsprovenu ved likvidation af et andet selskab skattemæssigt behandles som udbytte, hvis aktierne i det selskab, der likvideres, er skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C for det selskab, der modtager likvidationsprovenuet. Der er tilsvarende indsat en undtagelsesbestemmelse som litra d i LL § 16 B, stk. 2, nr. 2, som indebærer, at et selskabs salg af aktier til det udstedende selskab, der er under likvidation, skattemæssigt behandles som udbytte, hvis aktierne i det selskab, der likvideres, er skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C for det sælgende selskab.

I begge situationer bliver der dog kun tale om udbyttebeskatning, hvis én af følgende to betingelser er opfyldt:

- Mindst 50 pct. af aktiverne i det selskab, der likvideres, består af aktier, der for det likviderede selskab skattemæssigt anses som skattefri datterselskabsaktier efter ABL § 4 A eller skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B.
- Det selskab, der likvideres, har inden for de seneste 3 år forud for likvidationen overdraget skattefri datterselskabs- eller koncernselskabsaktier til sine direkte eller indirekte aktionærer eller til et koncernforbundet selskab.

Efter bemærkningerne til lovforslaget er formålet med disse bestemmelser, at imødegå den situation, hvor udbyttebeskatningen af skattefri porteføljeaktier konverteres til skattefri aktieavancer ved indskud af et eller flere mellemliggende holdingselskaber.

Det anføres således i bemærkningerne, at hvis et selskab ejer skattefri porteføljeaktier i et selskab, som man ønsker at udlodde udbytte fra, så kunne udbyttebeskatningen for aktionærselskabet elimineres, hvis aktionærselskabet – forudsætningsvis sammen med andre aktionærer i porteføljeselskabet – indskyder aktierne i porteføljeselskabet i et nyt fælles holdingselskab, som har en ejerandel på mindst 10 pct. i porteføljeselskabet. Det nye fælles holdingselskab kan herefter modtage udbyttet fra porteføljeselskabet skattefrit, og en efterfølgende videreudlodning heraf til holdingselskabets aktionærer ved likvidation af holdingselskabet, ville så være skattefri aktieavance på porteføljeaktier, hvis ikke de pågældende værnsbestemmelser var indført.

Tilsvarende anføres det i bemærkningerne, at udbyttebeskatningen uden de indførte værnsbestemmelser også ville kunne omgås, hvis man i tilknytning til den ovenfor nævnte holdingkonstruktion etablerede et søsterselskab til det nye holdingselskab, og herefter overdrog aktierne i porteføljeselskabet fra det nye holdingselskab til det nye søsterselskab og så likviderede det nye holdingselskab.

Uanset hvordan man vurderer behovet for værnsbestemmelser mod de i bemærkningerne påberåbte misbrugsmuligheder, må det konstateres, at bestemmelserne – uanset bemærkningernes forsikring om det modsatte – også kan udløse udbyttebeskatning af likvidationsprovenu og aktiesalg til det modtagende selskab i situationer, hvor der ikke har været tale om spekulation i at konvertere skattepligtige udbytter til skattefri aktieavancer af porteføljeaktier, som er omfattet af ABL § 4 C.

Efter den gældende formulering af KSL § 65, som ikke er ændret med L 49, må det antages, at der vil være pligt til indeholdelse af udbytteskat af likvidationsprovenu eller vederlaget ved det udstedende selskabs køb af egne aktier i de situa-

tioner, der er omfattet af den ovenfor beskrevne udvidelse af udbyttebeskatningen.

Aktiesalg til datterselskaber af det udstedende selskab

Efter reglerne i LL § 16 B betragtes salgssummen for aktier, der sælges til det udstedende selskab, skattemæssigt som udbytte for modtageren, med mindre én af bestemmelsens undtagelser finder anvendelse.

Bestemmelsen er nu med virkning fra 1/1 2013 udvidet til også at omfatte aktiesalg til et andet selskab, hvorover det udstedende selskab har bestemmende indflydelse efter reglerne i LL § 2, stk. 2.

Det skal understreges, at denne udvidelse af udbyttebeskatningen ved aktiesalg gælder generelt for alle typer af aktier og alle typer af aktionærer, herunder også for personers aktiesalg.

Efter bemærkningerne til lovforslaget er hovedformålet med lovændringen dog, at eliminere muligheden for at konvertere en udbyttebeskatning ved salg af skattefri porteføljeaktier til det udstedende selskab til en skattefri aktieavance, ved at sælge aktierne til et datterselskab af det udstedende selskab.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at der ikke gennemført nogen ændringer af reglerne om indeholdelse af udbytteskat i KSL § 65, som formentlig stadig kun foreskriver indeholdelse af kildeskat for det selskab, der erhverver egne aktier, men altså ikke vil pålægge kildeskat af købesummen for aktier, som købes af det udstedende selskabs datterselskaber.

3.5. Andre lovændringer

3.5.1. Fusionsskatteloven

Indførelsen af skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C har nødvendiggjort en række konsekvensændringer af fusionsskatteloven.

Skattefri spaltning uden tilladelse

Skattefri spaltning uden tilladelse er efter FUL § 15 a, stk. 1, 5. pkt. bl.a. betinget af, at selskaber, der ejer mindst 10 pct. af kapitalen i ét af de deltagende selskaber ikke afstår nogen disse aktier i en periode på 3 år efter vedtagelsen af spaltning-

gen. Denne betingelse er med lovændringen udvidet til også at omfatte skattefri porteføljeaktier, jf. ABL § 4 C, i ét af de deltagende selskaber.

Sådanne skattefri porteføljeaktier må således fra og med 1/1 2013 heller ikke afstås i en periode på 3 år fra vedtagelsen af spaltningen. Der er ikke indsat særlige overgangsbestemmelser herfor, og begrænsningen omfatter derfor også salg af aktier i selskaber, der har indgået i en skattefri spaltning uden tilladelse gennemført før 1/1 2013, og hvor aktierne fra 1/1 2013 bliver skattefri porteføljeaktier inden der er forløbet 3 år fra vedtagelsen af spaltningen.

Skattefri spaltning uden tilladelse er efter FUL § 15 a, stk. 2, desuden betinget af, at der ikke ved spaltningen tildeles kontantvederlag til selskabsaktionærer, som ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det indskydende selskab, eller hvor aktierne i det indskydende selskab er skattefri koncernselskabsaktier efter ABL § 4 B, dvs. i de situationer, hvor aktionæren kunne modtage kontantvederlaget som skattefrit udbytte eller som en skattefri aktieavance.

Denne betingelse udvides tilsvarende til også at omfatte situationer, hvor aktierne i det indskydende selskab er skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C. Ved skattefri spaltning uden tilladelse, der vedtages den 1/1 2013 eller senere, må der således ikke tildeles kontantvederlag til selskaber, der ejer skattefri porteføljeaktier i det indskydende selskab.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at begrænsningen gælder, uanset om der er tale om en ophørsspaltning, hvor kontantvederlaget ville indgå i en skattefri avance på porteføljeaktier, eller om der er tale om en grenspaltning, hvor kontantvederlaget ville være et skattepligtigt udbytte af porteføljeaktier for det modtagende selskab, og hvor der strengt taget derfor ikke er behov for en værnsbestemmelse. Dette har dog næppe den store praktiske betydning, da det kun undtagelsesvis er muligt at gennemføre en grenspaltning uden tilladelse, idet det forudsætter opfyldelse af såvel grenkravet i FUL § 15 a, stk. 3, som det såkaldte balancekrav i FUL § 15 a, stk. 2, 1. pkt.

Skattefri fusion med udenlandske selskaber

Når et dansk selskab ophører ved en skattefri fusion med et udenlandsk selskab, så beskattes et kontant vederlag til aktionærer i det danske selskab efter FUL § 15 som udgangspunkt efter aktieavancebeskatningslovens regler. Der er dog efter bestemmelserne i FUL § 15 en række undtagelser hertil, hvorefter kontantvederlag ved fusionen i stedet beskattes som udbytte.

Der er med L 49 sket en udvidelse af disse undtagelser, således at et kontantvederlag, der modtages ved en skattefri fusion af et dansk og et udenlandsk selskab med sidstnævnte som modtagende selskab, skattemæssigt skal behandles som udbytte, hvis de annullerede aktier i det indskydende selskab er skattefri porteføljeaktier efter ABL § 4 C.

3.5.2. Kursgevinstloven – Finansielle kontrakter

Efter KGL § 29 beskattes selskaber generelt af gevinster på finansielle kontrakter og har tilsvarende fradrag for tab på sådanne kontrakter. Både gevinster og tab opgøres efter lagerprincippet.

For selskaber er der efter KGL § 31 dog regler, der begrænser fradragsretten for tab på finansielle kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå skattefri datterselskabsaktier eller skattefri koncernselskabsaktier, jf. ABL §§ 4 A og 4 B. Begrundelsen for denne tabsfradragsbegrænsning er, at der i modsat fald kunne spekuleres i, at der var fradrag for tab på en finansiell kontrakt vedrørende en aktie, mens en gevinst på aktien var skattefri.

Da der med indførelsen af ABL § 4 C indføres skattefrihed for avancer på unoterede porteføljeaktier, er tabsfradragsbegrænsningsreglerne i KGL § 31 tilsvarende udvidet til også at omfatte tab på finansielle kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå skattefri porteføljeaktier.

4. Opsamling og konklusion

Det er naturligvis glædeligt, at beskatningsreglerne for avancer på unoterede porteføljeaktier omsider er blevet lempet med virkning fra 1/1 2013. Når det så er sagt, så må det konkluderes, at lovændringerne indeholder en række uhenigtsmæssigheder.

Den væsentligste uhenigtsmæssighed er, at udbyttebeskatningen af unoterede porteføljeaktier er blevet fastholdt.

Uanset de anførte begrundelser herfor, er det et grundlæggende problem, at man hermed forlader det glimrende princip om harmonisering af avance- og udbyttebeskatningen, som blev indført med omlægningen af selskabers aktiebeskatning i 2010. Dette problem understreges kun af, at lovgiver – som direkte følge af den forskellige skattemæssige behandling af avancer og udbytter – har været nødsaget til at indføre en række værnsregler til modvirkning af omkvalificering af skattepligtige udbytter til skattefri aktieavancer. Disse værnsregler er dels ret komplicerede, dels rammer de noget bredere end værns hensynet tilsiger. Hertil kommer, at såvel virksomheder og deres rådgivere på den ene side og SKAT på den anden side fremover må belave sig på at bruge en del ressourcer på at henholdsvis udtænke og angribe transaktioner, der ligger uden for området for de gennemførte værnsregler, og som gennemføres med den virkning at selskabsaktionærer opnår deres afkast af unoterede porteføljeaktier ved skattefri aktieavancer frem for ved skattepligtige udbytter.

Endelig så komplicerer det også reglerne unødigt, at der på en række punkter er forskellige kriterier for afgrænsningen af aktier efter ABL §§ 4 A, 4 B og 4 C. I praksis vil det nok være værnsbestemmelsen i ABL § 4 C, stk. 4, om finansielle porteføljeselskaber, som vil medføre flest problemer.

Man kan håbe på, at reglerne med tiden forenkles, således at virksomhederne kan spares for unødige komplikationer og urimelige skattemæssige effekter. Det vil give en højere grad af sikkerhed for, at målet med lovændringen – at lette vækstvirksomheders adgang til risikovillig kapital – rent faktisk opnås.